

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice šte. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:
Seststopna pett-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja

za Ljubljano
v upravnishtvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrt leta 1 gld.
50 kr., na mesec
50 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gld.,
za četrt leta 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 122.

V Ljubljani v petek, 25. julija 1884.

Tečaj I.

„Landgraf, werde hart!“

Zakaj smo denšnjemu članku na čelo postavili znani ta izrek iz nemške povestnice? Spominali smo se, prečitavši zadnje obravnave moravskega deželnega zbora, nehoté turinškega deželnega grofa Ludevika II., sovremenika cesarja Friderika I. Ko je ta nastopil svojo grofijo, ni mogel brzdati silovitosti turinškega plemstva, vsa dežel. zdihovala je pod njih nasilstvom. Slučajno se izgubi mladi grof na lovu ter mora, nespoznan, prenočišča prositi pri nekem kovaču. Mož ga vzame pod streho, a ne dá se motiti v svojem delu, celo noč je pridno razbijal po nakovalu ter vsak udarec spremljal s srditim besedami: „Landgraf, werde hart!“ Ko jutro napoči, povpraša ga grof za pomen krepkega vzklica, kovač mu ga razodene, popisuje vso škodo, katero roparski vitezi prizadevajo nesrečni deželi, naravnost graja mehko turinške vlade — in tako je predramil mladega kneza, da je le-ta s krepko roko posegnil v sršenovo gnezdo in s tako strogostjo ukrotil predrzno plemstvo, da si je v povestnici pridobil priimek „Železni“!

V enakem položaji je dandanes Taaffejeva vlada na Moravskem. Kmalu so pristaši Chlumeckyjeve stranke odložili krinko, s kojo so se pred volitvami dobrikali volilcem; sedaj dokazujejo, koliko praktične veljave da imajo njih polnodoneče tirade o liberalizmu, o spoštovanji narodnih pravic itd. Ker je njih večina le nezatna, ali prav za prav le odvisna od milosti „srednje“ stranke, hočejo si vsaj za to zasedanje pridobiti varno večino s tem, da brezobzirno ovržejo vse količkaj dvomljive volitve, pri katerih je prodril česki kandidat. Najprej je ta osoda zadela poslanca Noseka; le ta, pristaš česke agrarne stranke, je prodril ne proti nemškemu, temveč proti kandidatu českega osrednjega odbora v čisto českem okraji. Navzlic temu glasovali so Čehi v deželnem zboru za Noseka in proti predlogu verifikacijskega odseka, nemška večina ni imela nobenega upanja, da bi nemški kandidat kedaj mogel izbran biti pri prihoduji vo-

litvi, a vendar je bila njegova volitev ovržena le zaradi tega, da bode njegov sedež v brnski deželni sobani ostal prazen in da Čehom odpade jeden glas vsaj za to sesijo.

Toda ovrženje Nosekove volitve je le nek preludij k glavnemu napadu, kateri velja grofu Schönbornu, ces. namestniku in izbrancu mestne skupine ogersko-hradiškega volilnega okraja. Večina verifikacijskega odseka — grof Dubsky od srednje stranke se je pridružil nemško-liberalnim členom odsekovim — stavila je predlog, naj se ovrže volitev ces. namestnika ter se razpiše nova volitev. Razlogi, na katere se naslanja ta parlamentarni „preki sod“, so neutemeljeni, deloma čisto ničevi. Schönborn je bil izvoljen s 65 glasovi večine. Iстина je sicer, da se mnogim njegovih volilcev ugovarja, da njih pravni lastninski naslov ni izkazan v gruntni knjigi — ali nikjer, ne v občinskem, ne v deželnem volilnem redu, se ne nahaja, niti pri nas, niti na Moravskem, pozitivna določba, da je vpis v gruntno knjigo merodajen za volilno pravo. Isto velja za sosesestnike; postava določa jasno v § 13. dežel. vol. reda, da je volilec vsak, kateri ima volilno pravico v občini ter plačuje primerni davek. Vse te pogoje so spolnili dotični volilci, njih imena se nahajajo v imeniku občinskih volilcev, vsi plačujejo primerno davčno svoto, in tedaj je golo nasilstvo, ako se jim sedaj odreka volilno pravo.

Nič bolj opravičen je ugovor proti onim glasom, kateri so bili oddani od pooblaščenec ženskih volilcev. V obče velja namreč — za vse avstrijske dežele — postavno načelo, da ženske nimajo volilnega prava pri deželnozbornskih volitvah v mestni skupini ter v skupini kmetskih občin; to se razvidi že iz tega, ker one ne morejo osebno izvrševati politične pravice. Edino na Moravskem obstoji v tem oziru pomenljiva izjema, kajti deželni zakon moravski z dné 2. aprila 1873, sklenen v dōbi neomejenega gospodarstva vladne stranke, dovoljuje izrecno ženskam, da smejo voliti po pooblaščenjih. Naravno pa je — in tudi

razsodbe upravnega sodišča to direktno priznavajo — da smejo po § 16., al. 2., občinskega volilnega reda zakonski možje voliti za svoje soproge, brez posebnega pooblastila. Tako se je tudi postopalo v Ogerskem Hradiši; zaradi tega se v teh slučajih ne nahajajo v volilnem zapisniku imena onih, kateri so glasovali za take ženske, in tedaj je po vsem neopravičeno, ako se iz tega naravnega primanjkljaja izvaja ničevost dotičnega volilnega akta.

Kar je poročevalec odsekove večine, olomuški poslanec dr. Weeber, besedoval o vladnem vplivanji na volilce, more nas pač le k smehu prisiliti. *Quis tulerit Gracchos de seditione querentes!* Prava ironija je, ako liberalna stranka, katera si je priborila večino v javnih zastopih večidel le s tem, da je z nečuvno brezobzirnostjo terala uradnika volilca na volilno bojišče ter ga primorala z najhujšim nasilstvom, da je glasoval v njenem zmislu, ako ta stranka sedanj, v istini liberalni vladi spodtika — pritisk na zavisne volilce! Tako neutemeljeno očitavanje obsoja se samo po sebi, sicer je pa tudi dokazano, da je baš v tej skupini mnogo uradnikov glasovalo proti vladnemu kandidatu ter za izvoljenca nemške opozicije, hradiškega župana Prockarja.

Česka manjšina se v razboritem poročilu dr. Fanderlika tudi na to upira ter to dokazuje, da so se jednake pomanjkljivosti godile pri vseh drugih mestnih volitvah, da bi nemška stranka našla povod, ugovarjati njeni veljavnosti. Vendar ti utemeljeni razlogi ne bodo vplivali na nemško razjarjenost. Skoro gotovo bode že danes odločena usoda Schönbornove volitve, in kakor kaže poročilo verifikacijskega odseka o dveh drugih izvoljenjih česke stranke, o lekarju Vojačku in dr. Dvořaku, zahteva nenasiten *furor teutonicus* na Moravskem še celó mastno hekatombo. Izvestno zavladalo je v brnski deželni sobani načelo, neumestno v pravni državi, katero slōve: *La force prime le droit* — sila nadvladuje pravico! V očigled takim parlamentarnim izgredom

Listek.

Meni gre maščevanje.

Na kolodvoru v Lj. je velikrat huda gnječa. Nekteri so tú v opravkih, nekteri iz zvedavosti, nekteri zavoljo zaslůžka, ne malo pa tudi zaradi zmikanja. Nek mlad človek pa je mirno sedel v čakavnici ter motril ljudi, ki so odhajali in prihajali. Videla se mu je na licu neka unemrnost, nekako zaničevanje sveta, in še dolgo je sedel s prekrižanima rokama, še ko se je bil hrup uže polegel. Zdaj vstane ter gre ven na cesto. Na cesti ga sreča gospod, s katerim sta se mogla kolikor toliko poznati, kajti prišli gospod ga pozdravi: „Dober večer, gosp. doktor!“ — „Dober večer,“ odgovori in kratko mladi človek ter se napoti proti mestu, potem pa jo zavije na desno ter se v drevoredu izgubi.

Mladi ta človek je bil Milan, doktor zdravstva, in kakih šest mesecev delujoči lečnik v Lj. Rojen je bil v nekem majhinem mestu

tam dolu na Dolenjskem od nebotatih, vendar pa vrlih starišev, pa katerih odmeru bi bil imel stopiti v bogoslovje. Pa ni šel v bogoslovje, ker ni imel ne volje ne nagnenja; tega pa ni mogel imeti, ker je bil prenemirnega duha, visokoletečih mislij, ker je hotel zmeraj nekam naprej in naprej, dasi večkrat sam prav ni vedel kam. Ta viherna naprejnost ga je privedla v stanje, v katerem je bil v nasprotju z življenjem in sam seboj. Uže ko deček si je natihoma večkrat dejal, da gre raj za drvarja ali kamenje tleč na cesto, kakor da bi bil župnik tam kje na deželi, kjer ni človeka, s katerim bi mogel dostojno občevati, kjer je človek kakor v pregnanstvu. Oče sam sprevidi, da Milan ni iz iste snovi, da bi bil sposoben za cerkvenega služabnika, čigar prva dolžnost je pokorščina, in čigar prva krepost je skromnost; za to mu reče nekega dné: „Milan, jaz te nikamor ne silim; če pa zadovoljen ne boš, boš imel pripisati sam sebi.“

Milan je bil o tem času uže dve leti na vseučilišči, pa ker mu je sploh vse drugo presedalo, se poprime medicine; pri izvrstnih

zmožnostih, ki jih je imel podarjene od prirode, naredi naposled prekrasen izpit. Pa to mu ni bilo dosti. Ni hotel biti lečnik mestni, še manj na deželi, in zatorej položi prošnjo za državno podporo, da bi mogel iti na znanstveno potovanje in si vednosti razširiti. Res dobi podporo.

Takrat sta bili Pariz pa Dunaj edini vseučilišči za medicinske nauke; Milan je hotel na obeh vseučiliščih se izvežbati, in torej je obiskaval najprej dunajsko in potem pariško. Ustanovil se bom le v velikem mestu, je dejal sam pri sebi; odbral si bom posebni predal boleznim, in v tej stroki se bom tudi po svetlih vspehih odlikoval; zdravnik, ki hoče vse bolezni ozdravljati, ne bo v nobeni stroki nič posebnega. V kakem velikem mestu se bom nastanil kot specialni zdravnik, in potlej . . . no potlej se bo uže videlo, če se ne odljudim.

Ti različni „potlej“ so imeli prav za prav še drug razlog. Ko je bil Milan še študent v svojem rodnem mestu, je večkrat prišel v hišo bogatega, toda oholega gospoda Seljaka, čigar sin je bil Milanov sošolec. Gospod Seljak

imamo le jedno željo, da bode vlada našla primeren odgovor takim provokacijam, in tedaj ji tudi mi zakličemo, kakor turinški kovač svojemu vladarju: *Landgraf, werde hart!*

Ljubljanska gimnazija.

(Statistična študija.)

(Konec.)

Zelo nejednake so razmere med višjo in nižjo gimnazijo, vgodnejše na prvi, nevgodnejše na zadnji. Vgodna spričevala jih ima na zgornji 184 ali 84%, nevgodna 35 ali 16%. Na spodnji gimnaziji je vgodnih spričeval 344 ali 74,5%, nevgodnih 118 ali 25,5%. Odličnjakov ima višnja gimnazija 26 ali 11,9% višjegimnazijskega dijaštva, nižja gimnazija pa 44 ali 9,6% nižjegimnazijskega dijaštva. Prvi red ima 158 ali 72,1% višjegimnazijskega, in 300 ali 64,9% nižjegimnazijskega. Ponavljavni izpit ima 27 ali 12,3% višje-, in 58 ali 12,6% nižjegimnazijskega. Drugi red jih ima na višji gimnaziji 7 ali 3,2%, na nižji pa 30 ali 6,5%; tretji red na višji jeden ali 0,5%, na nižji pa zopet 30 ali 6,5%. Število učencev višje gimnazije znaša 219, onih nižje pa 462.

Precéj velik je tudi razloček v napredku med slovenskimi in nemškimi oddelki nižje gimnazije. Od dijakov prve vrste jih ima vgodna spričevala 232 ali 76,1%, teh pa 112 ali 71,3%. Palo jih je (pogojno in brez-pogojno) v slovenskih oddelkih 73 ali 23,9%, v nemških pa 45 ali 28,7%. Odličnjakov imajo slovenski oddelki 33 ali 10,8%, nemški pa 11 ali 7%; dijakov s prvim redom slovenski 199 ali 65,3%, nemški pa 101 ali 64,3%; s ponavljavnimi izpiti slovenski 32 ali 10,5%, nemški pa 26 ali 16,6%; dvojek imajo slovenski oddelki 22 ali 7,2%, nemški pa 8 ali 5,1%; trojk slovenski 19 ali 6,2%, nemški pa 11 ali 7,0%.

Brez ozira na višjo ali nižjo gimnazijo, na slovenske ali nemške oddelke, se nam podajajo sledeče razmere:

	V	dovršilo	palo
IV a.	91,2%	8,8%	
IV b.	90,5 "	9,5 "	
VII.	90,2 "	9,8 "	
VIII.	89,8 "	10,2 "	
III b.	88,7 "	11,3 "	
VI.	81,5 "	18,5 "	
V b.	80,9 "	19,1 "	
II b.	80,8 "	19,2 "	
V a.	75,0 "	25,0 "	
II a.	74,5 "	25,5 "	
III a.	74,1 "	25,9 "	
II c.	71,8 "	28,2 "	
I c.	66,1 "	33,9 "	
I b.	62,3 "	37,7 "	
I a.	53,1 "	46,7 "	

je bil pred nekaj leti zapustil stolno mesto, pa se podal v mestece na deželo, kjer je imel lepo ukusno poslopje, mnogo polja in obsežnega loga, vrhu tega je imel mnogo državnih papirjev, in razen enega sina tudi še hčer Zoro. Zora je bila lepa in mila in dobrotiva, pa sramežljiva devotica; vse njeno bitje je kazalo, da ima neomadežano srce. Milan je želel njene roke, ne toliko zaradi lepih lastnosti, kolikor zaradi tega, da bode najimenitniša in najbogatejša gospa njegovega rodnega mesta njegova soproga. Doslej si s to mislijo nikakor ni upal na dan; zdaj pa, ko je imel v rokah doktorski diplom, stopi pred gospoda Seljaka ter mu razodene svojo nakano. Pa je bil uljudno zavržen, zakaj pa, to je lahko sam izprevidel: ni imel še stalnega in utrjenega mesta, prenejednake razmere v premoženju . . . ; to tedaj mu je naklonilo blagovoljno zavrženje. Potemtakem je moral gledati, da si pridobi sijajno stopinjo in gotove prihodke — oboje si je moral priboriti, in naj velja, kar hoče. Zaradi tega je bil prosil državne podpore k znanstvenemu potovanju in k največjemu dovrševanju v zdravniški stroki.

Gledé odličnjakov se nam podajajo sledeče nejednake razmere: Absolutno največ, po 9, jih imati Ib. in IIb.; 8 jih ima VIII., 7 nobena, po 6 Vb. in VII., po 5 Ia. in IIIb., po 4 IVb. in Va., po 3 Ic., IIc. in IVa., po 2 IIa. in VI.; le 1 pa IIIa. V relativnem zmislu se pa razvrsté sledeče:

1.) VIII.	20,6%	9.) IV a.	8,8%
2.) II b.	17,3 "	10.) II c.	7,7 "
3.) I b.	14,8 "	11.) IV b.	7,5 "
4.) V a.	14,3 "	12.) I c.	5,4 "
5.) V b.	12,8 "	13.) II a.	4,3 "
6.) VII.	11,8 "	14.) VI.	3,7 "
7.) III b.	11,4 "	15.) III a.	3,7 "
8.) I a.	10,2 "	sploh	10,3 "

Dijaki s prvim redom se v relativnem oziru razvrsté takó:

1.) IV b.	83,0%	9.) V b.	68,1%
2.) IV a.	82,4 "	10.) II c.	64,1 "
3.) VII.	78,4 "	11.) II b.	63,5 "
4.) VI.	77,8 "	12.) I c.	60,7 "
5.) III b.	77,3 "	13.) V a.	60,7 "
6.) III a.	70,4 "	14.) I b.	47,5 "
7.) II a.	70,2 "	15.) I a.	42,9 "
8.) VIII.	69,2 "	sploh	67,3 "

Tudi dijaki s ponavljavnimi izpiti se nahajajo v vseh oddelkih in se v relativnem zmislu sledeče razvrsté:

1.) III b.	4,5%	9.) I b.	13,1%
2.) VIII.	5,1 "	10.) V a.	14,3 "
3.) IV b.	5,7 "	11.) VI.	14,8 "
4.) IV a.	8,8 "	12.) III a.	14,8 "
5.) I c.	8,9 "	13.) V b.	17,0 "
6.) VII.	9,8 "	14.) II c.	20,5 "
7.) II b.	11,5 "	15.) I a.	26,5 "
8.) II a.	12,8 "	sploh	12,5 "

Celó dvojke so razen IVa. in VII. razreda povsod zastopane in se relativno takó razvrsté:

1.) VII.	0,0%	9.) II b.	3,9%
2.) IV a.	0,0 "	10.) III b.	6,8 "
3.) V b.	2,1 "	11.) III a.	7,4 "
4.) II a.	2,1 "	12.) I c.	8,9 "
5.) VIII.	2,6 "	13.) I a.	10,2 "
6.) II c.	2,6 "	14.) V a.	10,7 "
7.) VI.	3,7 "	15.) I b.	14,8 "
8.) IV b.	3,8 "	sploh	5,4 "

Le trojke so zastopane samo v osmih razredih in se razvrsté takó:

1.) VI.	0,0%	9.) III a.	3,7%
2.) IV b.	0,0 "	10.) II b.	3,9 "
3.) VII.	0,0 "	11.) II c.	5,1 "
4.) V b.	0,0 "	12.) I b.	9,8 "
5.) III b.	0,0 "	13.) I a.	10,2 "
6.) IV a.	0,0 "	14.) II a.	10,6 "
7.) V a.	0,0 "	15.) I c.	16,1 "
8.) VIII.	2,6 "	sploh	4,5 "

Potlej nastani se v velikem mestu, pridobiti si veljave in imetja, in potlej . . . zdaj smo zopet tam, kjer smo bili malo prenehali.

Ko se je bil Milan iz Pariza in Dunaja vračal domov, njegovega očeta že ni bilo v malem mestecu, temveč se je bil preselil v Lj. V katerem mestu bi se Milan nastanil, to je bilo zdaj odločeno; poda se v Lj., kjer ga sreča objema z obema rokama; sreča mu posluži, da naglo ozdravi nekaj prsnih in plučnih bolnikov, in to mu odpre vrata v najvišje kroge. Tudi gospod Seljak si ga izbere domačega zdravnika, in sicer največ svoji hčeri Zori, ki je zadnji čas pobolevala, ne da bi ji doslej zdravniki bili kaj pomagali. Milana so v Seljakovej hiši prepriljudno sprejemali ter ga imeli kakor starega znanca. Zora je vse upala od njega; ni se mogla znebiti otožnih mislij, da njena mati je v najboljših letih podlegla plučnici; ah, sama se je tudi še tako trdno oklepala prijetnosti življenja! Pa da bi zdaj zvenela? Pri dvaindvajsetih letih ne umrje rado nobeno dekle, dasi tudi ni blagoslovljeno s pozemskimi dobri.

(Dalje prihodnjič.)

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Kakor se krakovski „Reformi“ z Dunaja poročá, izšla bo v kratkem cesarska naredba, vsled katere se bode na temelji paragrafa 14. ustave kot vladna podpora po povodnji ponesrečenim v Galiciji dovolilo 800000 gld., v kateri svoti pa ni vračunana uže podeljena podpora v znesku 103000 gld. Razven tega predložila bode vlada državnemu zboru projekt o reguliranji galiških rek. Troški iznašali bi okolo osem milijonov; država udeležila bi se s tretjino stroškov. Tudi gališki deželni zbor bavil se bode v prihodnjem zasedanji s to zadevo.

V moravskem deželnem zboru vršé se še verifikacije volitev. Gledé volitve grofa Schönborna še stvar ni dognana. Jutri se bode zborovanje najbrže zaključilo.

Pri volitvah v kmetskih občinah bili so predvčerašnjem na Predarelskem izvoljeni sami konservativci. V mestih in trgih priborili so liberalci jeden mandat v Bludencu, kjer je bil izvoljen mesto doseđanega poslanca Tehlija župan Wolf z 171 proti 166 glasovom. V Bregencu je bil deželni glavar grof Belrupt zopet izvoljen.

V Zagrebu se preiskave proti dijakom nadaljujejo. Vodi jih mestu suspendiranega rektorja Lorkovića vladni svetnik Hrvoić. Mestni zbor mesta Karlovca, ki se je za dijake potegnil, je razpuščen. — Starčevićjanci agitujejo za to, da se nameravani gledališki vlak v Prago opusti iz razloga, ker so Čehi Madjare tako demonstrativno prijazno sprejeli. No večina dotičnega odbora se je izjavila, da se gledališki vlak iz Zagreba gotovo odpelje dné 3. avgusta v Prago.

Tuje dežele.

Bolgarski ministriški predsednik obiskal je te dni v Trnovem vodjo konservativcev, Stoilova, ter mu izjavil, da bode novi kabinet v vsakem oziru lojalno postopal. Ruski diplomatični agent trudil se je, dognati spravo med konservativno in liberalno stranko, no njegovo posredovanje bilo je brezuspešno.

Predvčerašnjem sestala se je belgijska zbornica. V predsedništvo bili so izvoljeni sami konservativci. S tem sevéda se je razpor med konservativno in liberalno stranko le še povečal.

Iz Varšave se poročá, da se je radi nameravanega atentata zaprlo do sedaj uže čez sto oseb. Dva častnika varšavske garnizone sta se radi preiskav ustrelila. Jeden teh dveh je bil še le teden dni oženjen. Pri zaprtem mirovnem sodcu Bardovskemu našli so dinamit. Bardovski stanoval je v oni ulici, skozi katero bi bil moral priti car pri uhodu v Varšavo.

Francoski listi ostro kritikujejo postopanje generala Millota v Tonkinu ter pravijo, da so sicer Kitajci prelomili ugovor, da je pa tudi general Millot v mnogem oziru kriv francoskega poraza.

Dopisi.

V lipovi senci 24. julija. [Izv. dopis.] (Na potu k prijatelju.) Blagovolite, blagorodni gospod urednik, v predala „Ljubl. Lista“ sprejeti naslednje vrstice; nič zategadelj, če jih tudi vtaknete v podlistek med „senčarjevo“ šaro, da le ugledajo beli dan. Šel sem namreč un dan obiskat enega svojih prijateljev, bivajočega tam nekje na skrajni meji Notranjskega, prav blizu ondi, kjer so lani ono farno cerkev — *post tot annos et discrimina rerum* — zidali, od katere je nek dopisnik omenil, da se jej sedaj stari, nizki piramidalni in s kameni kriti zvonik tako pristaja, kakor praznično oblečenemu možu „pokloftan“ klobuk, ali pa blizu ondi, kjer se ubogi Kraševci s tržaškim mestom pokajo za vodo. Prišedši na postajo Št. P. vprašam, kje bi bil pot v K. Nekateri mi povedó, da je najbliže tjá skozi K. Odsvetovali pa so mi ta pot, rekši, da je bolj za kozé, nego za koleselj, ker se bode gredé ves razsul, in zdravih pluč in trdnega želodca

mora biti junak, kdor se hoče čez ta rov in lov spustiti, sicer je v nevarnosti, da bode med potom oboje iz sebe izbruhal. Po veliki cesti pa je daleč na okoli krog grof Hohenwartove graščine in njegovih senošet, in stranska nova cesta navzgor se prav lahko zgreši, kajti je po modrosti necih glav po nekem jarku izpeljana in brez kola kažipota ter brez dotičnega napisa osamljena. Toda K..., si mislim, ki je vendar nad 70 hišnih števil velika vas, kjer so kedaj Pivčani seno in les in drugo robo čez Gabrki v Trst vozili, skoraj da ne bi mogel tako slabega pota imeti, kakršnega so mi bili popisovali. Krenem jo toraj po bližnici skozi K..., zlasti ker je bil uže od daleč videti oni praznični mož s „pokloftanim“ klubukom. In res, ta bližnica skoz K...! — to je pot, da se te Bog usmili. Ubogi moj prijatelj, si mislim, ki se moraš bolehav po teh gručah in kamenih trkljati, in ubogi ljudje, ki imajo ob desni in levi skoz in skozi še dosti dobrega polja in lepih senošet ter sto in sto potov k fari in Božji službi, pa iz vidne zanikarnosti tako robata in rogljata pota! Razen navadnega kraškega skalovja leži sem ter tja z ograj zvaljeno kamenje sredi pota, in nihče se ob nje ne spodtakne, ne da bi ga nazaj na ograjo del, da, še šolske paglavce sem videl, ki so ga še nalašč z ograj na pot valili in se smejali. Potem pa tistih tisoč kanalov, ki se drug drugega drže in so kar naravnost po čez čez pot izkopani, da se dežnica po njih skozi podzidane luknje pri ograjah na senošeti izteka, mestu da bi bil pot po sredi v podobi groba malo dvignjen, in bi se več dežnice na senošeti lovilo; — to ti je pot, ki razodeva vso zanikarnost bodisi od katerekoli merodajne strani, in ki zasluži, na vso moč javno grajan biti, kajti je v resnici vzgled, kakošna da pota ne smejo biti. Koliko trpé ljudje! koliko uboga živina! Koliko se potare vozov in peres polomi! Ali je morda to vzor občinske avtonomije in še višjih nadzorovalnih organov? O zlata — hočem reči, kame-nita éra razsvetljenega 19. stoletja, ki o pričakovani sedaj iznašlih zračnih balonov ubozim kraškim sinovom in hčeram niti ceste ne maraš popraviti! C. kr. okrajno gospósko pa bi na tihem vprašal: Ali ni nič pomoči zoper taka pota? Ali gg. načelnikov ni nič sram, da jim moramo tujci oči odpirati? — Ni čuda, da se povsod slišijo pritožbe zoper draga in vsem trezno mislečim predsedajoča županstva, ki se vse drugam spenjajo, le tja ne marajo posegati, kjer je njih posel in najvažniši delokrog. Vedi ga Bog, jim bode li katera „enkéta“ prišla kedaj do živega?!

Po takem potu (ume se samo ob sebi) peljam se počasi, korak za korakom, kakor skozi vice, in bližnica postala je daljnica. Zopet pricincam v drugo manjšo vas N. Od te ne vem drugega povedati, razen da je klanček proti nji in pot skozi njo le še za 10% slabjši. Še le proti fari postane nekoliko boljši, kajti so grabne in kolesnine z grobljami stare farne cerkve zasuli in vrhu grobelj nekoliko drobnega peska navozili; a tudi tukaj se vidi, da mejaši od obeh stranij kamenje z njiv najrajše na cesto valé. V farno vas prišedši ugledam na levi visoko hišo z napisom, da tu biva c. kr. pošta in tik nje je iz starega ogorelega hišinega zidovja uže po lanskem požaru narejena ograja in v tej komaj seženj široki ožini stoji vaška s zelenimi penami obrobljena kaluža, kamor se vsa nesnaga in gnojnica oceja v pijačo vbogi živini; ta ožina ceste pa je le zopet vsaj na pol s kamenjem zasuta, ker ga gospodar ravno ondi pusti ležati, kjer ga je zidar popustil, akopram morajo vozniki z enim kolesom, da se ga izogibajo, v kalužo zabresti. In to je glavni vhod v farno vas pred c. kr. pošto! — Hvala Bogu! vzdihnem, pri kraji smo; kmalu bom mogel svojemu prijatelju povedati, kak vtis da je name napravila ta — *Slovenica Arabica petrea*, njena strašanska pota in krnice, luže in tokave; a še sam se moral v jezik vgrizniti, predno dojdem do njega. Kmalu naprej od poštné hiše ugledam na križem potu nek odrt in ves okrušen, menda iz blata in kamenja

postavljen stolpec, kateremu vaško znamenje pravijo; a Božje ali kakega svetnika podobe nisem videl nobene, razen trohljive in vsaj petkrat prelomljene in v tesnem kotiči nalonjene bridke martre. Vse bilo je bolj razdrapanemu, zapuščenemu golobnjaku, nego Božjemu znamenju podobno, in v srce me je bolelo, da ga moj tovariš, ki je bil kedaj natančen mož in jako estetičnega okusa, pri tej priči ne dá podreti in odpraviti. Da tega ne stori, gotovo mora imeti kak tehten vzrok, kakor z onim prazničnim možem s „klofernico“ na glavi, od katerega sem zvedel, da mu je „klofernica“ puščena od gornjih oblastev. Sicer pa, še predno z voza stopim, vgleдам vsaj pri vsaki tretji, četrti hiši (menda radi pomanjkanja drugih človeku jako potrebnih lokalov) male, smradljive in sparjene mlakuže, katerih odstraniti se nobenemu ne zdi vredno, akopram se nam s kolero žuga; kajti če je nesnaga kje bila še kedaj ženica za kolero, tu ne more biti drugače; ne le, da so namreč gomile na borjači za vse domače potrebe, še celó — svinjaki (*sit venia verbo!*) nahajajo se — uganite kje? — v vežah v podzemeljski kleti! *O miseria miseriarum!* Res je ta farna vas uže večkrat in zadnjič še le lani skoro do malega pogorela; a malo več bi se vender lahko tudi pri uboštvu gledalo na snago in na nove stavbe, da ne bi se pred hišami v vročini 37 stop. po R. vse tekočine parile in se strehe v novič s slamo pokrivale, zakaj reklo se mi je, da bi bili pogorelci za samo jim podeljeno miloščino brez vseh drugih vsakovrstnih darov lahko za vse strehe dovelj opeke nakupili. A večina te miloščine šla je, kakor sem slišal, uže za poprej povžiti fermentinček, za strehe pa naj skrbi zopet sv. Florijan, kakor mu drago! Poslednjič pa naj še omenim, ako čitatelja ni em utrudil, tesno zakrivljenega ovinka od šole navzgor pred vhodom v stanovanje svojega prijatelja. Tu doli ravno za te dóbe drdrajo s Hriba neprenehoma voz za vozom z raznoterim snopjem, senom, z brinjem in drugim dračjem za kurjavo, drobnica, goveda in konji, eni doli, drugi gori, in skoro vsi morajo iti skozi to zavito a silno tesno sotesko. Uganjka mora biti, kako se drug drugemu ogibajo ter čudež nad čudežem, da se kopica tu vedno igrajočih otrok vsak dan kaj ne ponesreči. Da bi c. kr. gospóska z lastnimi očmi to gnječo večkrat videla, mislim, da bi ta ožina uže radi javne varnosti morala poprej danes nego jutri razširjena biti. Zgodilo bi se prav lahko, le ukaza od merodajne strani manjka. Zategadelj *videant consules!* po toči je zamán zvoniti!

Kaj sem od prijatelja zvedel in slišal in kam sem jo krenil od njega se poslovišči, povedal bodem drug pot, če današnja graja ne bode — bob v steno.

Iz Komende 23. julija. (Izv. dop.) Solnce nagnilo se je na jasnem nebesu proti polu dnevu, vročina ni bila prehuda, kajti pihljaj je mrzel vetrič. V zvoniku naše župne cerkve odbila je ura 11. Kar na enkrat mi prileti na uho upitje: „Ogenj, ogenj!“ Prestrašen pogledam krog sebe in glej, v resnici: Gorí! Tam gori proti severozapadu dvigali so se oblaki gostega dima k višku. Bilo mi je lahko uganiti, gorelo je v „Lahovčah“, v $\frac{3}{4}$ ure od tú oddaljeni vasi. Ogenj širil se je vedno bolj, plamen švigal je tako oblastno sem in tja in zvonik ondašnje cerkve bil je ovit v gosti dim. Bil sem uverjen, da je ogenj gotovo strašan. Podvizal sem se in prišedši v prej lepo selo — glej, čudni prizor! Poslopja v plamenu, drevje osmojeno, hišna oprava razmotanana sem in tja, ubogi ljudje in neumna živina vse zmešano in zbegano. Tú jok in ihtenje, tam kreg, in zopet resne besede. Lej tam na kupu cunj med razno šaro, kopicu uboge dece milo plakajoče. V resnici strašna je moč ognja!

V kratkem času uničil je divji element navzlic izdatni pomoči gasilcev trinajsterim gospodarjem poslopja skoro po polnem, ostale so le osmojene stene in kupi žrjavice. Zgorelo je seno in mnogo žita; kajti večina njih

imela je rž pripravljeno za mlatev uže v skednjih, tudi nekaj živine se pogreša, a še dosedaj se ne vé natanko koliko. Terjal pa je ogenj še drugo žrtev, zgorela je tudi 65letna ženska. Ugledavši ogenj hitela je s polja na dom, hotela je v sobo, da bi rešila svoje imovje; branili so ji. Ni pa slušala svarjenj družih in hitela je v drugič; prišedši v sobo vthiti jo dim, užge se ji obleka in revica morala je storiti grozno smrt v plamenu.

Na pozorišče došlo je troje brizgalnic. Ona iz Čerklján, iz Zg. Brnika in Šenčurja. Dobro obnašali so se gasilci, a prednost mora se priznati onim iz Čerklján pod vodstvom vrlega cerkljanskega župana in učitelja, gosp. Vavkna. Mnogo zaslug imajo po mojem mnenju tudi čast. gosp. duhovni pomočniki iz Šenčurja in Čerklján.

Zavarovani bili so menda deloma vsi, a le za male zneske, in škoda cení se na več tisoč goldinarjev.

Vzroki ognju so neznani, eni trdé, da so povzročili strašno katastrofo otroci igrajoči se z užgalicami, drugi, da je bilo zažgano po zlobnosti — kar je tudi lahko, kajti dandanes potepa se sem in tja po kmetih mnogo vlačugarjev, ki so nevarni človeškemu imetju. Sam sem imel priliko, opazovati take ljudi; če mu ne daš zlepa darú, kojega zahteva, jame se groziti in hudovati, da je groza. Sicer pa naj si uže bode, kakor hoče, hudobnih ljudij je mnogo in malomarnih roditeljev tudi ne manjka, kateri se ne menijo za svojo deco, kaj počenja.

Uže tu se je pokazalo, kako potrebna je brizgalnica; opomin tudi nam. Močno obljuden je tukajšnji kraj in vender v vsi fari ni niti jedne brizgalnice. Preveč smo zanemarjeni. Prav lahko bi se tu pri nas omislili vsaj dve brizgalnici, s čemer bi bili vsaj nekoliko oskrbljeni za čas požara. Posebno pri nas je brizgalnica velika potreba, kajti tu kurijo lončarji noč in dan. Sicer imajo tudi naši lončarji brizglje, a kake? Podobne so prav onim, samo da so večje, kakršne delajo pastirji iz bezga. Umeje se, da se s tako ročno brizgljo ne dá mnogo opraviti in ako bi bila sila, ne opravilo bi se nič. Če se užge kedaj pri kaki pečnici, kjer žgó lonce, kaka deska, tedaj treba je brizgljati, da se pogasi — kar pa se izvrši vselej srečno. Nevidljiva moč varuje te ljudi pred ognjem; kajti najstarejši ljudje ne pomnijo, da bi bilo kedaj med lončarji gorelo.

Zdravimo se torej in delujmo na to, da si napravimo par brizgalnic. Morda nam bode še kedaj v teku let možno, si osnovati „požarno brambo“. To pa ne samo, da bi se govorilo — treba je reč prijeti v roko in vspeh zna biti sijajen.

Komenčan.

Razne vesti.

— (Roman iz življenja.) Iz Olomuca se poroča: Zakoni se sklepajo v nebesih. Da je ta izrek istinit, dokazuje naslednja dogodbica. Pred nekojim časom poročil se je učitelj v bližnjem kraji N. ter o tej poroki svoji poročil bratu v Ameriki. Ta je bil radoveden izpoznati izvoljenko svojega brata, prosil je, naj se mu pošlje njena fotografija; ženin in nevesta ugodila sta voljno tej želji. Dogodila pa se je pri tej pošiljatvi mala zmeta. Nevesta priložila je v ženski raztresenosti pismu mestu svoje fotografije sestrično; in tako je pismo romalo z napačno fotografijo v Ameriko. Kmalu potem izpoznala sta zaročenca pomoto; pisala sta bratu v Ameriko, pojasnila zmeta ter priložila pravo fotografijo. Brat iz Amerike pa je na to pismo koj vprašal, če je morda dekle, katere fotografija je po pomoti zašla na novi svet, še prosta, kajti dopala se mu je. Bila je prosta; pisala so se pisma sem in tja, in v kratkem času podala se je nevesta na morje, hiteč v naročje željno jo pričakujočemu ženinu.

— (Trtna uš na Francoskem.) V letu 1881 uničil je ta pogubni mrčes 113 000 hektarjev, v 1882. l. vender samo 9100 hektarjev, in to število zmanjšalo se je v pretečenem letu na 64 500 hektarjev vinogradov. Nadejati se je torej, da se ne bode mrčes razširjal, če tudi se množina napađenih vinogradov zmanjšala ne bode.

Domače stvari.

— (V pisarni vojaške oskrbovalnice v Ljubljani) bode dné 28. julija 1884 ob 11ti uri dopoldne obravnava o pismenih ponudbah za preskrbljevanje vojske na Gorenjskem za čas od 27. avgusta do 5. septembra 1884 s kruhom, ovsom, slamo, senom, drvni in pa vožnjo. Natančneja poročila daje tudi trgovinska in obrtna zbornica v Ljubljani.

— (Potno predavanje o trtni uši) imel bode potovalni učitelj g. Gustav Pirc dné 27. t. m. dopoldne v Čateži, popoldne pa v Veliki Dolini.

— (Nj. ekscelenca vladika Strossmayer) prišel je v slatinsko kopel.

— (Letno poročilo čveterorazredne deške ljudske šole v Škofji Loki) koncem letošnjega šolskega leta kaže, da je šola obiskovalo koncem leta 269 učencev, in sicer prvi razred z jednim oddelkom 96, drugi razred z dvema oddelkoma 80, tretji razred z dvema oddelkoma 63, in četrti razred z dvema oddelkoma 30 učencev. Poučevali so naslednji gospodje učitelji: Fran Pápa, nadučitelj in vodja šoli; Valentin Eržen, katehet in mestni kaplan; Ivan Cetelj, def. učitelj; Karel Bernard, def. učitelj, in Bogomir Krenner, def. učitelj. Iz šolskega dnevnika povzemamo, da so učenci z nakupovanjem poštnih znamk od 15. marcija do konca šolskega leta prirahili 140 gld. ter je vložili v c. kr. poštno hranilnico.

— (S pištolo pretil) je danes zjutraj ob 11. uri dopoldne zunaj mesta v Tivoliji neznan mož gosp. L. Tavčarja kradla krompir. Prišla je vsa preplašena z otroci v mesto in stvar naznanila policiji ljubljanski, katera je takoj odredila, da je šlo nekoliko redarstvenikov pod Tivolijem, ob jednem pa vso stvar naznanila zendarmeriji, da jo preišče. Javna varnost v lepem gozdu pod Tivolijem bi se pač morala strogo varovati.

— (Tatvina.) Policija je prišla včeraj Marjeto Dečmanovo iz Gamelj, katera je na polji gosp. L. Tavčarja kradla krompir.

— (Zasačeni tat.) Tatu, kateri je v Kozelji v basinu okradel uradnika g. pl. L., je zasačila policija v osebi mladega dečka Frana B. in istega izročila sodnji.

— (Rimske starine.) Na Emonski cesti zida g. Koner novo hišo na posestvu g. Hlavke. Pri razdiranju stare hiše našel se je razen rimskega zida lep mozaik, kateri pa se je skoro po polnem razdrobil, lepa bronasta zapestnica, katero je kupil c. kr. profesor na realki g. Globočnik; našli so tudi nekoliko rimskega denarja, katerega so delavci prodali tujim osebam. Za deželni muzej se ni, kolikor smo zvedeli, pridobilo nič.

— (Kegljanje za dobitke v Kranji.) Jutri pričelo se bode v gostilni g. ml. Peter Majerjevi na korist tukajšnjih prostovoljnih ognjegascev kegljanje za dobitke, kateri znašajo: prvi dobitek štiri cekine, drugi 12 gld., tretji 8 gld., četrti 6 gld., peti dobitek 4 gld., šaljiv dobitek za največ sérij, konečno jeden cekin za največ točajev „od prvega“. Za tri točaje vplača se 30 kr. Z ozirom, da je društvo gmotne podpore potrebno in da je lepo število dobitkov, se pričakuje, da se ne le domačini nego tudi tujei kegljanja v takó mnogobrojnem številu udeležé, da društvo pričakovane vspeh doseže.

— („Ne grem domov, ne . . .“) Iz Godoviča se nam poroča: Vročina je zdaj povsod silna in ni čuda če si žejni želodec časi poželi malo boljše pijače, nego je voda, katera niti za črevlje ni prida. Veliko žejo čutili so dné 21. t. m. mnogi tukajšnji možje. Okolo 2. ure po polnoči pili so v tukajšnji gostilni J. H—eta hlapci J. I., J. L., A. I. in A. R. in z njimi vred zalival si je želodec z vpijančljivo pijačo tudi teh hlapcev gospodar, neoženjeni Fr. G. iz Ivanje Doline. To noč pa je imel gostilničar dovoljenje od občinskega urada, da sme točiti 3 ure čez čas. A kaj je to tri ure, kako hitro minejo pri pijači. Tudi tem gostom so hitro minole. In ko se je bližal čas, da je moral zapreti gostilničar gostoljubne svoje hiše vrata, tedaj pa je potisnil s pomočjo godoviških fantov J. L., F. B. in F. P. gori omenje-

nega neoženjenega gospodarja iz Ivanje Doline pod kap, ker ni kazal mnogo veselja oditi domov, ker je bil še žejin premočno. To pa je ponosno dušo Ivanje-dolinskega gospodarja globoko užalilo in z gospodarjem užaljeni so bili tudi se vé da hlapci. Zavrela jim je kri, in hrepeneči po osveti, poskalski so si sekir, kolov ter napali gostilno. Gostilničar zaprl se je v hišo ter trepetal za vrati kakor trepetlike list, kajti užaljeni pivci pobili so mu 5 okenj po polnem, 18 oken deloma in potolkli mnogo steklenic, vrata pa so razsekali. Škode napravili so po vsem okolo 80 gld. Ohladili so si jezo, a olajšali si bodo tudi žepe.

— (Popravek.) Brzojavno poročilo iz Zagreba odločno dementuje vest, katero smo včeraj čitali po vseh nemških časopisih, da so Hrvatje odpovedali gledališki vlak v Prago zaradi sprejema madjarskih gostov. Baje je odbor uže danes razglasil po časnikih, da se bode dotični vlak odpeljal 3. avgusta. Z veseljem konstatujemo tedaj, da je bila vest, raztresena po nemških glasilih, neopravičena ter se nadejamo, da se bode prav mnogo Hrvatov udeležilo te svečanosti.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Belgrad, 25. julija. Srbska vlada izročila je včeraj zastopnikom Avstro-Ogerske, Nemčije in Rusije Memorandum o srbsko-bolgarskem konfliktu.

Pariz, 25. julija. Po poročilih časnikov bode vlada zahtevala od senata potrdilo članom o revizijskem načrtu gledé finančnih pravic senatovih. Če senat odbije člane, se načrt ne bode več predložil zbornici.

Toulon, 25. julija. Včerajšnji dan so tu 4 osebe, v Marseillu 16 oseb, v Arlesu sedem oseb za kolero umrle. Minister mornarstva je konstatiral, da se zdravstvene razmere v Toulonu boljšajo.

Bruselj, 24. julija po noči. Senat je izvolil barona d'Anethana predsednikom, Merode-Westerloo in Kinta podpredsednikama. Vsi izvoljenci so desničarji.

Rim, 24. julija. Avstrijsko-ogerski poslanik Ludolf je odpotoval na dopust. — Vlada je zaukazala petdnevni kontumac na meji Brennerja ter misli kmalu jednako ukreniti tudi na mejnih mestih pri Pontebi in Korminu.

Pariz, 24. julija. Od včeraj zvečer do danes zjutraj je v Toulonu 20 oseb, v Marseillu 16 oseb za kolero umrlo. — V zbornici je interpeloval Bert o naredbah proti kolero. Minister je odgovoril, da se bodo storili vsi potrebni koraki, na kar se je navadni dnevni red z 297 proti 62 glasovom vzprejel.

Marseille, 24. julija. V slednjih 24 urah umrlo je za kolero 63 oseb. Parobrodi, kateri vozijo osebe v Algir in Tunis, so vstavili promet. — Iz Toulona se poroča o 49 slučajih kolere; umrl je tudi zdravnik Reynaud, Mestni zastop je primoran, ustanoviti mestno klavnico in pekarijo.

London, 14. julija. Popoldne imela je konferenca sejo.

London, 24. julija. V Suakimu se govori, da odplujejo vojni parobrodi Gordonovi proti ustašem med Kartumom in Berberom.

Telegrafično borzno poročilo

z dné 25. julija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	80.85
» » » srebri	81.70
Zlata renta	103.25
5% avstr. renta	96.—
Delnice narodne banke	857.—
Kreditne delnice	304.60
London 10 lir sterling	121.75
20 frankovec	9.66*
Cekini c. kr.	5.74
100 drž. mark	59.55

Uradni glasnik

z dné 25. julija.

Pozivi: C. kr. beležnik g. A. Kupljen v Črnomlju pozivlje vse one, ki imajo iz zapuščine v dan 16. februvarija t. l. v Sodevcih brez oporoke umrlega posestnika Jurija Spicnaglja ml. kaj terjati, da pridejo v dan 2. avgusta t. l. ob 9. uri dopoldne v njegovo pisarnico v Črnomlju in tam svoje terjatve napovedó, ali pa do tistega časa pismeno naznanijo, sicer ne bi imeli do zapuščine, ako bi ista za poplačanje napovedanih dolgov pošla, nikakeršne pravice, razen ako jim pripada postavno pravo.

Tujci.

Dné 23. julija.

Pri Maliči: Ernst, trgovec, z Dunaja. — Lederer, trgovec, iz Prage. — Selič, c. kr. profesor, iz Mor. Trebove. — Pavec, c. kr. profesor, iz Varaždina. — Gernoung Helena in Marija, zasebnici, iz Trsta. Pri Slonu: Popist, c. kr. art. lajtenant; Roeder in Nening, trgovca, z Dunaja. — Dragutinovič, trgovec, iz Mitrovice. — Pollak, trgovec, iz Požege. — Dr. Trzebicky iz Krakova. — Skvarča, župnik, iz Budanj. — Cruden in Bettel, zasebnika, iz Londona. — Gould, Juez in Tessel, zasebniki, iz Filadelfije. — Dr. Hackensack, zasebnik, iz Newyorka. — Fitsch, zasebnik, iz Cincinnati. — Keleog in Day, zasebnika, iz Chicage.

Pri Bavarskem dvoru: Hitz in Spilmann, trgovca, z Dunaja. — Mosettig s soprogo iz Liebaua.

Umrlí so:

Dné 23. julija. Anton Lokar, krojaški pomočnik, 24 l., Vegove ulice št. 10, kron. plučna tuberkuloza.

V hólnici:

Dné 22. julija. France Cigler, delavec, 17 l., omehčanje možjan.

Srečke

z dné 23. julija.

Praga: 62 25 53 39 17.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
24. julija	7. zjutraj	737.92	+15.3	vzh. sl.	js.	
	2. pop.	735.26	+25.6	jzpd. sl.	»	0.00
	9. zvečer	734.40	+19.0	»	»	

V mojo knjigovoznico na

Starem trgu šte. 5 v Ljubljani

vzprejme se

učenec.

Henrik Ničman.

Prodajalnica v najem.

Zaradi premene stanu dá se v Črnomlju na Dolenjskem

prodajalnica s špecerijskim in mešaním blagom

za delj časa v najem. Prodajalnica je prostorna in na glavnem trgu, na zeló ugodnem prostoru. Oddá se prodajalnica z vsem blagom vred, ali pa le s potrebno opravo. Najemščina za prodajalnico in stanovanje znaša 300 gld. na leto. Natančneje najemne pogodbe za prodajalnico z blagom vred ali le s potrebno opravo, in koliko se speča na leto, zvé se pri uredništvu „Ljublj. Lista“. (64) 3—3

Jurijev koledar

za leto 1885

bode izdalo uredništvo „Jurija s pušo.“

Obsejal bode do 200 strani; koledar, ilustrirane humoreske, šaljivo berilo in inserate od zadej, kateri se bojo računali po nizki ceni, za celo ali pol strani.

Izšel bode prve dni decembra t. l., cena mu bode samo 50 kr.

Naročnina naj se pošilja uredništvu „Jurija s pušo“ v Trst.

(63) 3—1